

[Maisted]

at gøre. Den politik, vi vil føre, går ud på, at vi vil give folk den størst mulige frihed, personlig frihed, økonomisk frihed. Hvad står socialdemokratiet for? Centralistisk styre, statsstyre, monopol for Danmarks Radio og TV, så andre mennesker ikke kan få deres meninger frem; nøjagtigt det samme som nazisterne stod for.

Da man så ikke kan få denne socialisme til at glide ned, har man ført et begreb som demokratisk socialisme ind i sproget. Hvorfor gør man det? Fordi man ved, at socialisme betyder tvang og betyder koncentrationslejreovre østpå. Man tror, at befolkningen sluger noget, når man sætter ordet demokratisk foran. Er der nogen i dette land, der fører en linje, der nærmer sig til nazisme, er det socialisterne, der står for det.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg har den bemærkning til statsministeren, at jeg personlig gerne vil bære over med statsministeren. Jeg synes, det er en menneskelig reaktion i statsministerens situation ved denne afslutningsdebat, at statsministeren ikke er i stand til at tale pænt om andre partier her i tinget.

Når man husker tiltrædelseserklæringen, det, vi hørte fra Marienborgmøderne, og så den situation, regeringen er i nu, kan jeg godt forstå, at regeringen, så trængt som den er, ikke er i stand til at tale ordentligt om andre partier. Derfor bærer jeg personlig over med statsministeren for de uheldige udtalelser, vi fik i dag.

Så skal jeg give finansministeren ret i, at vandforsyningsloven er miljøministerens område; det er korrekt, hr. finansminister. Men derimod er det, jeg efterlyser hos finansministeren, nemlig kurver og tabeller vedrørende, hvor meget den rente, vi betaler til udlandet, belaster os, finansministerens område, og det var det, jeg spurgte finansministeren om. Det har jeg ikke fået svar på. Jeg bad finansministeren om, næste gang man skal lave budgetredegørelse, at lave nogle kurver og tabeller, der tydeliggør, hvor meget vort store renteproblem belaster Danmark, renter dels af virksomhedernes gæld, dels af statens gæld.

Så skal jeg sige til hr. Ellemann-Jensen, at jeg godt forstår, hr. Ellemann-Jensen er forpint af, at vi klæder regeringen af. Jeg skal

love hr. Ellemann-Jensen, at den dag, vi har dannet ZVK-regeringen og sammen skal forsvare en politik, vi har ført, skal jeg nok lade være med at kritisere. Da skal vi holde sammen mod socialisterne. Jeg glæder mig til, at den dag ikke ligger så fjernt.

(Kort bemærkning).

Thorndahl (FP):

Jeg finder også anledning til at kommentere statsministerens vilde og overfladiske bemærkninger om fremskridtspartiet. Bemærkningerne demonstrerede – og det er med beklagelse, jeg konstaterer det – statsministerens behov for at trække statsministerembedet ned på et særdeles lavt niveau, men det indebærer så åbenbart – det må også erkendes – den fordel, at statsministeren har tilsvarende lettere ved at udfylde statsministerembedet.

Da statsministeren nu har åbnet for en kritik og en karaktergivning af partierne, synes jeg også, at lejligheden er passende til at erindre om socialdemokratiets helhedsplan 1974, valggrundlaget for folketingsvalget den 19. januar 1975. I dag er statsministerens ko-deord, når landets vanskeligheder skal bortforklares, »den internationale økonomiske krise«. Men hvad sagde statsministeren og socialdemokratiet i 1974, da der virkelig var energikrise og økonomisk krise? Da sagde man: »nogle mener, at problemerne ikke kan løses. De siger, at de udelukkende skyldes årsager, vi ikke har indflydelse på. En sådan selvopgivenhed forstærker pessimismen og øger problemerne.« Betragtninger, vi kan dele.

Hvordan vurderede socialdemokratiet situationen i 1975? Da sagde man: »Vi har nu den alvorligste økonomiske krise siden anden verdenskrig. Tilliden til dansk økonomi er rystet. Arbejdsløsheden vokser katastrofalt. Hver dag må virksomheder lukke eller indskrænke. Vi har en voldsom inflation. Underskuddet på betalingsbalancen vokser foruroligende.«

Hvad lovede så socialdemokratiet på dette grundlag vælgerne i 1975? De lovede: »Socialdemokraterne kan løse problemerne. Ved en hurtig og bevidst indsats skal der genskabes den optimisme og tro på fremtiden, der er en forudsætning for igen at få fuld beskæftigelse og økonomisk stabilitet.«